

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗

ศาสนาไม่มีคือผู้นำมาสอนไม่มี

เมื่อเช้านี้ออกไปดูที่เขาจะขยายคลองออกไปหนึ่งเมตร ตั้งแต่เขตวัดเข้ามา เราไปดูขยายออกไปแล้วก็คิดว่าดีอยู่นะ คือขยายออกไป ๑ เมตร จากริมคลองนี้เข้าไป ๑ เมตร ยาวพอสมควร น้ำนี้มีไว้เพื่อสูบเข้ามาใช้นี้ น้ำก็หมดพอดี คลองหน้าวัดเราดูว่าหมดพอดี บวกกับที่เราจะขุดคลอง ก็ต้องได้เอาน้ำนี้ออก ไม่งั้นก็สกปรก ขุดคลอง ลอกออก ให้สะอาดบ้างแล้วก็ขังน้ำได้เลย

เดือนนี้มีเทศน์ที่วังสามหมอแห่งเดียวมิใช่หรือ (ครับ) สิ้นเดือนนี้ยังเหลือวันที่ ๒๙ กัณฑ์หนึ่ง มีนา วันที่ ๑๖ ศรีไทยใหม่ แล้วก็วันที่ ๒๑ มีนาคม ป้ายสองโมง สนามโรงเรียนบ้านสี่แยกสมเด็จ กาศสินธุ์ ก่อนไปกรุงเทพฯ ดูเหมือนเทศน์อีกสามแห่งนะ วังสามหมอ อุดรก็ศรีไทยใหม่ สี่แยกสมเด็จกาศสินธุ์ พอวันที่ ๒๕ เราก็ลงกรุงเทพฯ แล้ว วันที่ ๒๕ มีนาคม พอลงกรุงเทพฯ งานก็ติดยุ่งไปเลยละ แล้วงานก็ติด ๆ กันไปเรื่อย ๆ ทั้งจะรวบรวมทองคำและดอลลาร์เข้าสู่คลังหลวง อันนี้อันหนึ่ง จะเร่งเรื่องทองคำเรื่องดอลลาร์ให้ได้ทันกับวันปิดโครงการ และให้ครบทั้งทองคำและดอลลาร์ ซึ่งกำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ๑๐ ตัน(ทองคำ) ๑๐ ล้าน(ดอลลาร์) ให้ได้

คราวนี้แล้วโล่งหัวอกอีกทีหนึ่ง ๆ เงินที่ยังมีอยู่ทางนี้บ้างโครงการ เราจะโอนไปทางนั้นเลย โอนไปทางกรุงเทพฯ ที่มันเป็นบัญชีของเราเอง ทางนี้ก็เป็นบัญชีของเรา เราโอนไปไว้ที่กรุงเทพฯ เตรียมพร้อมไว้นั้นเลย พอโอนไปแล้วก็ปิดบัญชีเลยทางนี้ละ บัญชีโครงการช่วยชาติเงินสดปิดเลย หากว่ามันได้มาก็เข้าโครงการพื้นฐานของเราที่ทำอยู่แล้วนะ มันก็เหมือนกัน เข้าโครงการของเราเพราะลงในจุดเดียวกัน ปิดเสียดีกว่า เราพิจารณาแล้วเห็นว่า ปิดเสียดีกว่าให้ลงช่องเดียว คือบัญชีพื้นฐานของเราที่ช่วยโลกอยู่แล้วตั้งแต่สร้างวัดบัญชีนี้ละ ตั้งแต่หนุนมาเรื่อย ๆ หากมีท่านผู้ใดบริจาคมากก็เข้านี้ ๆ เลย

ส่วนดอลลาร์คงยังปิดไม่ได้ คิดว่ายังจะเข้าอยู่เรื่อย ๆ ไป ไม่มากก็เข้า เพราะมันเกี่ยวกับเมืองนอก ไม่ใช่เฉพาะเมืองไทยเรา ทางเมืองนอกเขาก็ส่งมาอยู่เรื่อย ๆ ก็จะต้องได้เปิดบัญชีดอลลาร์ไว้อย่างนั้น มากก็เข้า พอสมควรที่จะเข้าคลังหลวงเราก็เข้า เช่นเดียวกับที่เราเข้ามาแล้วนะ ดอลลาร์ก็ดี ทองคำก็ดี หากว่าแม่หยุดไปแล้วมีผู้มาบริจาค เราก็ต้องเป็นภาระรับผิดชอบอยู่ ดังที่เคยปฏิบัติมาแล้วนั้นแหละ ควรหลอมก็หลอม ถ้ามามากน้อย

เท่าไรควรหลอมก็หลอม พอเสร็จแล้วพอมอบก็มอบเลย ดอลลาร์ก็เหมือนกัน ควรจะมอบเมื่อไรเราก็มอบ

เงินอยู่ในบัญชีไม่ได้มากนะเดี๋ยวนี้ นี่ก็ไปซื้อทองคำทางนั้นอีกแล้ว เอาออกจากบัญชีก็ไปซื้อทองคำอีกแล้ว เมื่อเร็วๆ นี้ เมื่อสองสามวันนี่เอง ส่งไปทางนั้น ซื้อทางกรุงเทพฯ คือทองคำให้ซื้อทางกรุงเทพฯ เพิ่มเข้าอีกแล้ว เพราะฉะนั้นเงินเราจึงจะไม่มีเหลือมากเงินในบัญชีโครงการ เราจึงคิดว่าจะโอนไปทางนั้นเสียเลย แล้วปิดบัญชีโครงการอันนี้เสีย ค่อนข้างแน่ใจแล้ว เราคิดหลายหนแล้ว มันก็ลงจุดเดียวกัน จุดที่เก่าๆ นั้นละ จะเอาไว้เฉพาะบัญชีดอลลาร์ทางนี้นะ ทางนั้นปรึกษากับคุณชายป้อมดูก่อน ว่าจะควรปิดบัญชีโครงการช่วยชาติหรือเอาไว้อย่างนั้น หากไม่เป็นอารมณ์มากนะจะเอาไว้ก็ได้ ดอลลาร์เอาไว้ก็ได้ เพราะมันก็เป็นบัญชีของเราอันเดียวกันแหละ

ทองคำก็ได้เพิ่มขึ้นมาอีก ไปซื้อเข้ามาอีกเพิ่มเข้ามาอีก ได้มาเรื่อยๆ ๑ เพิ่มเข้า พอถึงกรุงเทพฯ แล้วก็แน่อนตรงนั้นแหละ เรื่องทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้เรียกว่าเด็ดขาดเลยนะ มาจุดนี้ละที่ได้ช่วยชาติมา ๖ ปี ที่ได้นำสมบัติเข้าสู่คลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติเรา ต้องให้ได้ตามกำหนด เคลื่อนไม่ได้เลย คือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เลยนั่นไม่เป็นไร แต่ขาดไม่ได้เลยเข้าใจไหม ดอลลาร์ก็เหมือนกันต้อง ๑๐ ล้าน ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ จะเพิ่มขึ้นไปไม่ว่า ได้เท่าไรเอา แต่ที่นี้ไม่มีการเที่ยวตีนั้นตีนี้เหมือนแต่ก่อนเข้าใจไหม ตีกระเป๋านั้นตีกระเป๋านี้มาได้ ๖ ปีแล้วนะ ตอนนี้อยุดละแล้วแต่เขาจะให้ ถ้าควรออกเราก็ออกเอา ไม่ควรออกก็เฉยเสีย จะให้ไปตีกระเป๋าย่างแต่ก่อนไม่เอาละ

พูดต้องมีคำสัตย์คำจริง ไม่มีไม่ได้ ถ้าพูดโดยเฉพาะสำหรับเรา นี้ ความจริงนี้แน่นอนว่ามันคงมาก จนได้เคยพูดให้ลูกศิษย์ฟังอยู่ เราไม่ทราบที่เราเคยมีความสัตย์ความจริงมาตั้งแต่เป็นฆราวาส คือเราไม่เคยอรรถเคยธรรมเราก็ทำตามนิสัยของเรา เฉพาะความสัตย์ความจริงนี้เป็นมาแล้วตั้งแต่เป็นฆราวาส ลงลั่นคำไหนแล้วเออะ ปับเลย เคลื่อนไม่ได้เลย เหมือนว่านอนไม่หลับกลางคืน ถ้าไม่ได้ทำไม่หลับนะ มันเป็นของมันอยู่งั้นละ ต้องทำให้เสร็จแล้วก็โล่งไปที่หนึ่ง ถ้าลงลั่นคำหรือลงใจที่ตรงไหนแน่แล้วเออเลยๆ นี้ เป็นมาตั้งแต่เป็นฆราวาส

เราก็ไม่รู้ว่ามีคำสัตย์นะ แต่เวลามาบวชมาอ่านหนังสือทางธรรมะนี้ โอ้ นี่เราเคยมีคำสัตย์มาแล้วนี่ เลยยังแน่นอนหนามันคง รู้ไปตามหลังหมดเลย อันนี้มีมาตั้งแต่เดิมคำสัตย์เราก็ไม่รู้หรือรู้ธรรมอะไรละ คือว่ายังงั้นเป็นอย่างงั้นเลย ที่นี้เวลาเข้ามาในอรรถธรรมท่านเรียกว่าคำสัตย์คำจริง เป็นหลักใจ ท่านว่าคนมีความสัตย์ความจริงแล้วเรียกว่ามีหลักใจ ใน

ธรรมท่านบอกอย่างงั้น เราก็ชักจะยกเร้าขึ้น เอ้ นี่เราก็มียุทธใจมาแล้ว เก็บเล็กผสมน้อย ตั้งแต่เป็นฆราวาสมาแล้วนี่ เอามาเพิ่มใหม่เข้าอีก เราถึงรู้ว่าเคยมีคำสัตย์มาแต่ก่อน

คราวนี้เป็นคราวที่เด็ดขาดทีเดียว วันปิดโครงการกับวันมอบทองคำและดอลลาร์ให้ได้ตามจำนวนนั้นลงในวันเดียวกัน งานนี้เลยจะกลายเป็นงานใหญ่ขึ้นมา เราคิดว่ามันอาจจะได้เพิ่มขึ้นอีกนะทองคำ เพราะอันนี้เราขาดตัวแล้วได้มามันอาจจะเพิ่มอีก ส่วนดอลลาร์เดี่ยวนั้นมันขาดอยู่ตั้งล้านเราก็ไม่แน่ละ แต่เรื่องให้ขาดหนึ่งบาทหนึ่งสตางค์ไม่ได้ละ ต้อง ๑๐ ล้าน ทองคำเหมือนกัน มันจะเพิ่มเท่าไรเราก็ฟัง วันนั้นเป็นวันงานใหญ่โตอยู่ อาจจะมีผู้มาส่งเสริมเพิ่มเติมเข้าอีก และเป็นส่วนเพิ่มเข้าไปอีก ถ้าหากว่าจะลงบัญชีเวลานั้นไม่พอเราก็เก็บไว้เสียก่อน แต่คิดว่าจะพอ เศษเหลือเท่าไรให้เขาลงบัญชีพร้อมกันเลยก็ คงได้มั้ง คือเช่นอย่างดอลลาร์เขาต้องมีอะไรเขาเรียกเช็คใหญ่ๆ จำนวนเท่าไรเขาเอามาติดให้อ่านทั่วหน้ากัน ถ้าจะทำนี้อาจไม่ทันกับบัญชีใหญ่เราก็เก็บไว้เสียก่อน แล้วต่อไปเราก็ใส่ เหมือนเราปฏิบัติมานั้นแหละไม่ได้ฉลาดเคลือบอะไรเลย

ต่อจากนั้นก็หยุดที่นี้ เราก็พัก อยู่ตามสภาพสบายๆ แต่การเทศน์นี่รู้สึกยิ่ง หนาแน่นเข้านะว่าจะหยุดโครงการ หยุดการเทศน์ ยิ่งหนาแน่นเข้ามา เอ้อชอบกลอยู่นะ แทนที่การเทศน์นี้จะเบาบางไป คนฟังก็จะค่อยชินค่อยอะไรไปกลับไม่เป็นอย่างงั้น ยิ่งหนักเข้าการเทศน์ ไปที่ไหนมีแต่ให้เทศน์ เอ้อมันยังงัยกันนี้

ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะพี่น้องชาวพุทธเรา คราวนี้เป็นคราวที่ยิ่งใหญ่ต่อชาติไทยของเรา หลวงตาเองได้ออกประกาศทั้งด้านวัตถุและด้านธรรมะ เฉพาะธรรมะนี่เราฝึกลึกมากนะ ด้านวัตถุเป็นอันดับสองของด้านจิตใจที่จะสอดแทรกธรรมะเข้าไปทุกแห่งทุกหนให้คนได้เข้าใจกัน อันนี้เราฝึกลึกมาแล้วตั้งแต่ต้นแล้วแหละ การที่จะให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบเรื่องอรรถเรื่องธรรมมาโดยลำดับลำดับ เพราะฉะนั้นการเทศน์ที่ไหนจึงมุ่งต่อศีลต่อธรรมไปเรื่อย ๆ ยิ่งกว่าด้านวัตถุ วัตถุเราจะออกมาพูดเป็นระยะ ๆ แต่เรื่องด้านธรรมะนี้เรียรวดไปตลอดเลย เพราะธรรมะกับใจ ใจเป็นของสำคัญ ถ้าใจไม่มีหลักรวุไหลไปหมดอะไรเก็บไม่อยู่ ได้มาก็ไม่อยู่ หามาก็หามาเพื่อถลุงๆ ถ้ามีหลักใจแล้วเก็บไว้ ออกใช้ก็เป็นประโยชน์ เก็บไว้ก็เพื่อประโยชน์ ถ้าไม่มีหลักใจมันจะเรียรวดไปหมด นี่อันหนึ่ง

แล้วก็ให้รู้จักบุญจักบาปกันนะ บุญบาปนี้มีมาตั้งแต่ตั้งกัปตั้งกัลป์พร้อมโลกพร้อมธรรม มีมาตั้งแต่กาลไหนๆ แล้วยังมีศาสนาพุทธเป็นรากฐานแห่งความแน่ใจและความมั่นคงของจิตใจผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรมแล้วยิ่งเหมาะสมมาก นี้เราเกิดมาพบพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เหมาะสมมากที่สุดเลย เราไม่ได้พูดอะไร เราตรวจทานของ

เราเอง วิ่งใส่ธรรมะพระพุทธเจ้าได้สัดได้ส่วนเหมือนกันหมดเลย ไม่มีที่ขัดข้องตรงไหนกับธรรมพระพุทธเจ้า นอกนั้นเราไม่พูดถึง

ศาสนาอื่น ๆ ใด ๆ เราไม่พูดถึง อ่านเหมือนกันศาสนาต่าง ๆ เราอ่าน ๆ ผ่านเหมือนกัน พอให้รู้เรื่องราวบ้างเล็กน้อย แต่เรื่องพุทธศาสนานี้เรียกว่าทุ่มหมด หมดตัวหมดชีวิตจิตใจเลย ผลที่ได้มาก็ดังที่เห็น ดังที่ว่านี้ นี่มันสมใจอย่างนี้นะ ประกาศพยานแห่งความดีของศาสนาที่สอนไว้เพื่อความดีอย่างชัดเจน ๆ แก่ผู้บำเพ็ญ ผู้ปฏิบัติ ถ้าไม่ปฏิบัติมันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรแหละ เหยียบย่ำไปมาอยู่อย่างงั้น ถ้าปฏิบัติแล้วจะเห็นชัดเจนเลยธรรมพระพุทธเจ้า พุทธศาสนาเป็นศาสนาคุณโลกคู่สงสารมาดั้งเดิม ไม่ได้ล้มเหลวไปไหน

พอหมดพุทธศาสนาเราแล้วศาสนาพระอรหันต์ไตรภพก็จะมา มาวางแนวแบบเดียวกัน ไม่ผิดกัน บรรดาพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ว่างั้นเลย จะสอนเป็นแบบเดียวกัน เพราะปฏิบัติมาก็รู้แบบเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน เวลาสอนสอนแบบเดียวกันหมด จึงเป็นพื้นฐานของโลกสงสาร คุณโลกคู่สงสารคือพุทธศาสนา ขอให้พี่น้องทั้งหลายจดจำเอาไว้ หลวงตาจะตายก็อดไม่ได้ ที่จะดึงออกมาเป็นสักขีพยานนะ คืออันนั้นกับอันนี้มันอยู่ด้วยกัน ๆ

พูดง่าย ๆ ก็เหมือนกับเราไผ่ขึ้นมาในท่ามกลางมหาสมุทร มองรอบด้านเป็นมหาสมุทรเหมือนกันหมด ไม้ตัวที่ไผ่ขึ้นมานี้ก็มหาสมุทร เข้าใจไหม ที่รอบด้านก็เป็นมหาสมุทร ที่ไผ่ขึ้นมาในท่ามกลางมหาสมุทรนี้ก็มหาสมุทรอันเดียวกัน ธรรมทั้งหลายที่พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ตรัสรู้มา ฟังให้ชัดเจน มามากมายก่ายกอง พอธรรมชาตินี้ไผ่ขึ้นมาแล้วมันเป็นอันเดียวกันหมดเลย ฟังให้ชัดเจนนี้ เราจึงไม่ได้สงสัยพุทธศาสนาของเราทุก ๆ พระองค์ของพระพุทธเจ้า ด้วยการไผ่ขึ้นมาตัวเอง ไผ่ขึ้นมาอันนี้ก็อันนั้น อันนั้นก็อันนั้น อันเดียวกันหมดเลย

เราหายสงสัยทุกอย่าง จึงกล้าสอนได้อย่างไม่สะทกสะท้านกับอะไร ใครจะว่าอะไรก็ตาม ความจริงมันมีอยู่เต็มหัวใจเราแล้วเราจะไปถามใคร นั่น ตรงนี้ละเราจึงแน่ใจ สอนพี่น้องทั้งหลายสอนด้วยความแน่ใจนะ อย่าฝ้ออย่าฝืนพระพุทธเจ้า เท่ากับฝ้อฝืนตนเองทำลายตนเองนะ พระพุทธเจ้าสอนไว้เพื่อความดีงามทั้งนั้น ไม่ได้เพื่อความทำลายพวกเราสัตว์ทั้งโลกทั้งสงสารนี้อาศัยธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นเครื่องจุดลากขึ้นไป ไม่มีธรรมแง่ใดของศาสดาที่จะจุดลากสัตว์ลงสู่กองทุกข์ไม่มี ไม่มีทุก ๆ พระองค์ มีแต่จุดลากขึ้นทั้งนั้น ๆ

เวลามันได้โผล่ขึ้นมาแล้วไปถามใครที่ไหน ดั่งที่ว่านี่ละ น้ำโผล่ขึ้นมากลางมหาสมุทร ก็เป็นน้ำมหาสมุทรอันเดียวกันเสีย ธรรมประเภทนี้โผล่ขึ้นมาในท่ามกลางธรรมทั้งหลายที่เป็นธรรมชาติก็เป็นธรรมชาติด้วยกันเสีย เข้าใจไหมล่ะ แล้วไม่มีที่คิดที่คำนึงที่มันก็จำ ไปไหนมันก็ถึงกันหมดเลย แล้วจะสงสัยอะไร นี่ละธรรมแท้เป็นอย่างนั้น ถูกปิดถูกหุ้มห่อ ถูกเหยียบย่ำทำลายจากกิเลสมานี้ตลอดเหมือนกัน โผล่ขึ้นมาได้เป็นบางกาล กาลที่พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้นั้นคือธรรมโผล่ขึ้นมากระจายออกทั่วโลก

ที่นี้เวลาที่พระพุทธเจ้านิพพานไปแล้วก็กิเลสมันหนาแน่นเข้ามาๆ เหยียบย่ำทำลาย จึงกลายเป็นว่าไม่มีศาสนา คือไม่มีผู้สอน ธรรมนั้นมีอยู่ แต่ผู้สอนเรื่องอรรถเรื่องธรรมดีชั่วไม่มี มันเป็นอย่างนั้นละที่ว่าศาสนาไม่มี คือผู้นำมาสอนไม่มี ผู้ที่รู้ที่เห็นธรรมทั้งหลายนี้ว่าธรรมเหล่านี้มาสอนไม่มี ก็ประหนึ่งว่าเหมือนธรรม มีอยู่ก็เหมือนไม่มี เหมือนเครื่องมือเครื่องมือเราวางอะไรไว้ มันก็ทิ้งอยู่จั้น เจ้าของไม่เอามาใช้ก็ไม่เกิดประโยชน์ นี่ธรรมะก็เหมือนกัน ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

เราอย่าเชื่อเรามากกว่าเชื่อพระพุทธเจ้า เชื่อธรรมนะ เรื่องกิเลสไม่มีอะไรเกินมัน กิเลสนี้หยาบ หิวโหยตลอดเวลา เรื่องของกิเลสไม่มีอะไรอิมพอ หิวโหยตลอดเวลา เรื่องธรรมนั้นถึงขั้นใดพอๆ เป็นลำดับลำดับไปตั้งแต่ขั้นสมาธิ สมาธิเมื่อเต็มภูมิแล้วพอ ให้เหนื่อนั้นไปไม่ได้ แนะ มันก็ประจักษ์อยู่ในหัวใจแล้ว ปฏิบัติมาแล้วรู้มาแล้ว ไม่ใช่มาดันเตาพูดเอาเฉยๆ ที่นี้พอเวลาก้าวเข้าทางด้านปัญญา มันก็หมุนตัว ๆ นั้น พอถึงขั้นปัญญาสุดขีดแล้วพอแล้ว ก็คือว่ากิเลสขาดสะบั้นลงไปหมดแล้ว ปัญญาพอแล้ว ธรรมพอแล้ว มันมีขึ้นพอ ๆ สำหรับธรรมทั้งหลาย

เรื่องกิเลสนี้ไม่มีพอ ผู้ที่มีโลกสมมุติให้ แล้วตนก็สำคัญตนด้วยว่ามั่งมีศรีสุข สมบัติเงินทองข้าวของมีมากเท่าไร ๆ เราอย่าไปเข้าใจว่าคนนั้น ความหิว ความทะเยอทะยานจะน้อยนะ ผู้นั้นละมากกว่าเพื่อน กองทุกข์กวนมากกว่าคนทั้งหลายที่เขาทุกข์เขาจนอยู่ตามท้องไร่ท้องนา ผู้นั้นทุกข์กว่าผู้นี้ แต่ความเสกสรรปั้นยอกก็ว่าผู้นั้นดี ๆ เฉย ๆ เอาธรรมจับเข้าไปมันก็รู้ เพราะฉะนั้นท่านจึงถือว่ากิเลสเป็นภัย ไม่ได้ไว้หน้า ใครจะเป็นคนทุกข์ คนมี คนจน คนโง่คนฉลาด ถ้าลงกิเลสได้เหยียบหัวแล้วเดินตามกิเลสทั้งนั้น เมื่อเดินตามแล้วก็ต้องเป็นทุกข์ด้วยกัน ยิ่งผู้มั่งมีมากเท่าไรยิ่งเดินยิ่งติด อันนี้ก็อยากได้ อันนั้นก็อยากได้ไม่มีคำว่าพอ

เพราะฉะนั้นเราถึงได้เตือนลูกศิษย์ที่ควรจะเตือน เขาก็พยายามทำการค้าการขาย อันนี้ก็ดีอันนั้นก็ดีขึ้นเรื่อย ๆ พอสมควรแล้วเราบอกให้ระงับนะ นั้น ความดีอันนี้เป็น

ธรรมแล้ว คำว่าจะดียิ่งกว่านี้ไปอีกมันจะเป็นโทษนะ นั่นบอก ให้ระวัง บอกจริง ๆ เราก็บอกแล้วอย่างนี้ เรื่องของกิเลสจะไม่พอ จะเอาให้เป็นไฟไปอีกแหละ ทั้ง ๆ ที่มันมีแหละแต่เป็นไฟอยู่ในหัวใจ เพราะฉะนั้นจึงระงับความอยากความทะเยอทะยานอันนี้เอาไว้ ความชุ่มเย็นเป็นสุข ความพอดีพอดีจะมีในนั้นแหละ เรอบอก เพราะธรรมนี้มีคำว่าพอ เรื่องกิเลสไม่มี ใครจะเอาอะไรมาทำให้เท่าไรไม่พอ เหมือนไฟได้เชื้อ ไฟนี้เอาเชื้อใส่เข้าไปซิ จะให้ไฟนี้พอดด้วยเชื้อ ดับด้วยเชื้อใส่เข้าไปหามันไม่มีทาง กิเลสจะดับเพราะความได้มาจากความต้องการของกิเลสนี้ไม่มีพอ เหมือนไฟได้เชื้อ ใส่เข้าไปเท่าไรยิ่งแสดงเปลวจรดเมฆ อันนี้ความอยากได้เข้ามาใส่เข้าไปอีกเท่าไรก็ยิ่งไปใหญ่ ๆ เผาเจ้าของ

พอพูดอย่างนี้เราก็ได้คิดเห็นที่เราไปจำพรรษาอยู่ทางโน้น ไม่บอกสถานที่แหละ หากชัดเจนมาก เป็นคนที่ใกล้ชิดติดพันจริง ๆ กับสกุลมหาเศรษฐีในสมัยปัจจุบัน แต่ก่อนใช้เงินเหรียญกัน บ้านนี้มีเงินบาทเงินเหรียญถึง ๗ หมื่นบาท คนมีเงินถึง ๗ หมื่นบาทแต่ก่อนรำลือที่สุดแหละ เขามาเล่าให้ฟังถึงเรื่องการชวนขาย มาได้แค่ ๗ หมื่นแล้วลดลง ๆ ได้แค่ ๗ หมื่นแล้วลดลง ไม่มีขึ้นเลยว่้างั้น บินเท่าไรก็ไม่ขึ้น ถึง ๗ หมื่น จากนั้นก็ลดลง ๆ แล้วมีลูกมีเต้ามีหลานมีเหลน คนนั้นก็แยกไปทำอันนั้น คนนี้แยกไปทำอันนี้ แยกไปเท่าไรก็ยิ่งหมดไป ที่จะให้ได้มาเพิ่มไม่มี ๆ แก่นับข้อมืออีกด้วย คนนั้นติดหนี้เราเท่านั้น คนนี้ติดหนี้เราเท่านั้น นี่เราก็จะตายแล้ว หนี้คงจะจมไปเลย ลูกก็ถาม แล้วคุณพ่อนับอะไรนั่งอยู่เฉย ๆ กำลังแก่ชรามาก ๆ นับข้อมือ แล้วยับอะไรอยู่เฉย ๆ ก็นับ

อู๋ พ่อจวนจะตายแล้ว นับดูที่เขาติดหนี้ คนนั้นติดเท่านั้น ๆ นี้ไม่หวังจะได้กลับคืนมาแหละ แกว่งนั้นนะ เงินของเราที่มีอยู่เท่านั้น ที่บั้นมากที่สุดแต่ได้เต็มเหนี่ยวเพียง ๗ หมื่นบาท ที่มีเงินมากที่สุด รำลือไปหมดทางภาคอีสานกับทางประเทศลาว ทางนั้นก็มีเงินเป็นเศรษฐกิจเช่นเดียวกัน ทั้งสองนี้เลยเป็นสหายกันเป็นเสี่ยวกัน ผูกมัดเป็นเสี่ยวกันจริงๆ นะ ผูกข้อมือข้อมือเป็นเสี่ยวกันจริงๆ ดังทั่วภาคอีสาน ทางประเทศลาวฝั่งนั้นกับฝั่งนี้ เศรษฐีต่อเศรษฐกิจเป็นเสี่ยวกัน เขาว่า ที่นี้เงินจำนวนเหล่านั้นก็เลยค่อยหมดไป ๆ ลูกคนนั้นเอาไปหลานคนนั้นเอาไป เขาจะไปทำการค้าการขายอย่างนั้น ๆ ใครเอาไปทำที่ไหนจมเลย ๆ ไม่มีอะไรฟื้นขึ้นมาเลย สุดท้ายผู้เฒ่าก็เลยตาย เป็นอย่างนั้นละ บินถึง ๗ หมื่น ได้ ๗ หมื่นเท่านั้นไม่เคยพินกว่านั้นไปอีก เราก็ได้ความชัดเจนนะ

เจ้าของก็ติดก็ติด อยากได้เท่าไรมันก็ไม่ได้ เนะเห็นไหมละ ๗ หมื่นแทนที่จะได้ บินให้เลยนั้นมันไม่เลย จนกระทั่งหมดไป ๆ เพราะลูกเพราะหลานมากัดมาแตะเอาแหลกหมดเลย ที่นี้ธรรมนี้เราไม่เคยเห็น เราพูดนี้ถ้าพูดแต่โลกว่าได้ไม่พอ ๆ อย่างนี้ แล้วธรรม

เป็นยังไง ธรรมอยู่ที่ไหนก็มีแต่พอมืด ยกตัวอย่างเช่น พระมหากัปปิน ท่านอยู่ที่ไหนท่าน สุขี วัต สุขี วัต สุขหนอ ๆ อยู่อย่างนั้น ที่จะหามาเพิ่มอีกนี่ไม่มี มีแต่อยู่ที่ไหน สุขหนอ ๆ ท่านพอ บรรดาท่านผู้มีธรรมเต็มหัวใจแล้วพอด้วยกันทั้งหมด ไม่มีใครที่จะบิกบีนหาธรรมอีกแล้ว เมื่อวานก็พูดไม่ใช่หรือ เราไม่หาบุญหาบาปอีกแล้ว บุญบาปหาอะไร การทำบุญนี้ เราเพื่อบุญเพื่อกุศลแก่เรา เราไม่มี เราพอทุกอย่างแล้ว ทำเพื่อประโยชน์แก่โลกที่ยังบกพร่องความสุขความเจริญ เราช่วยอย่างนี้ต่างหาก เราไม่ได้ช่วยเพื่อเรา

บาปเราก็ไม่มีเจตนาที่จะทำ แล้วจะเป็นบาปมาจากที่ไหน บุญเราทำไป ๆ เราก็พอแล้วในบุญทั้งหลาย ทั้ง ๆ ที่ทำอยู่ที่พอ แล้วจะหามาอะไรบุญ เราไม่ได้ประมาทบุญ นี้ละถึงขั้นความจริงพูดได้เต็มปาก บุญก็ไม่หา แต่ทำคุณประโยชน์แก่โลกที่โลกเขาเรียกว่าทำบุญ ๆ ไซ้ไหม เราทำตลอดเวลาจนหมดเนื้อหมดตัว บางครั้งติดหนี้เขาก็มีเราก็ทำ แต่จะว่าเราขาดบุญเราก็ไม่เห็นมี เราก็อำนาจของเรา จนกระทั่งวันตายเราจะทำอย่างนี้ตลอดไป ไปที่ไหน ๆ ก็เหมือนกัน ความเมตตาที่มันครอบโลกธาตุ ไม่ได้เหมือนจิตดวงใดนะ จิตที่เป็นธรรมธาตุแท้แล้วจะมีตั้งแต่ความนึ่มไปหมดเลย ธรรมธาตุอันนั้นนึ่มไปหมด จึงเข้ากับสัตว์ได้ทุกตัวสัตว์ ไม่ประมาท ไม่ดูถูกเหยียดหยาม เป็นการให้อภัย นึ่มนวลไปด้วยความเมตตาสงสารทั้งนั้น นั่นละธรรมที่ควรแก่การครองโลก ให้โลกได้รับความสุขความร่มเย็นเป็นสุข หรือผาสุกเย็นใจได้ก็คือธรรม จึงให้พากันปฏิบัติธรรม

อย่าพากันตื่นเอาเสียนักหนานะ ทุกวันเราดูไปที่ไหนเราพูดจริง ๆ เราพูดในวงของเราแล้วแต่ใครจะพิจารณา มันดูไม่ได้นะ ยิ่งแต่งเนื้อแต่งตัวล่อนจ้อนจ้อนมาแล้ว แหมเป็นข้าศึกกับธรรม นี้จะลากลงนรกโดยถ่ายเดียว ความหมายว่างั้นนะ ที่จะพันตัวขึ้นมาให้รู้เนื้อรู้ตัวด้วยอรรถด้วยธรรม มียางอายเป็นเครื่องประกันไม่มี ดื้อดำน นี่แหละดูเอา เพราะฉะนั้นบางทีเราถึงชี้หน้า อยู่ในสวนแสงธรรม ผู้พิพากษาก็เป็นผู้พิพากษาศาลฎีกาด้วย เป็นลูกศิษย์ด้วย เขาเดินเข้ามา มีผู้หญิงคนหนึ่งเดินเข้ามาจะมาราบเรา มันดูไม่ได้มากก็ใส่เสืยเปรี้ยวเท่านั้นซี ตาไม่มีหรือ บ้านเมืองเขานุงเขาหมกกันยังงี้ อันนี้มันจะเห็นที่อยู่ นี่นะ ชี้ลงไปนี่เลยนะ ทำไมตาบอดหรือคน ๆ เดียว มันมีตขนาดนั้นหรือกิเลสตัณหาที่นี้ะ โอ้ย สลบไป ป่านนี้มันฟื้นแล้วยัง แต่เราเฉย ก็เราสอนให้คนดีนี้ เราไม่ได้สอนให้คนเสียหาย

จนผู้พิพากษาคนนั้นหัวเราะ เราก็เฉย ก็เราพูดเป็นธรรมแล้วนี่ เมื่อมันมาสะเทือนเอาใกล้ ๆ นี้ก็ใส่เสืยบ้างซิ นอกจากนั้นเราเฉยเสีย หูหนวกตาบอดไปอย่างนั้น คือมันเลวลงทุกวันนะจิตใจ เฉพาะอย่างยิ่งของชาวพุทธเรา มันกลายเป็นชาวเปรตชาวผีไปแล้วเวลานี้

มันมียางอายุต่ออรอดต่อธรรมที่ไหนไม่มี มีแต่กิเลสตัณหา ไปที่ไหนหน้าด้านไปหมด แล้ว
 ทັນสมัยทั้งนั้นนะ กิเลสตัณหาที่ทັນสมัยๆ ครั้นว่าทັນสมัยแล้วมันเห็นเขาแต่งเนื้อแต่งตัว
 เห็นเขาประพฤติอย่างนั้น ยังอยากจะแข่งเขาไปอีก มันจะเลยล้าสมัยไปอีกนูนนะ นี่ละที่ให้
 ทุเรศ คือสิ่งเหล่านี้มีแต่สิ่งที่จะกล่อมให้จิตใจต่ำลงๆ จมลงๆ นะ ไม่มีทางที่จะฟื้นขึ้นมาได้
 ถ้าไม่มีหิริโอตตปปะ

เพราะฉะนั้นชนบประเพณี เช่นอย่างชาติไทยเรา เคยปฏิบัติตัวมายังไง ปู่ย่าตายาย
 ทำยังไง อย่านมองข้ามปู่ย่าตายาย นั่นเป็นสมบัติผู้ดีของผู้มีธรรมในใจ มีกิริยามารยาทน้อม
 นวลอ่อนหวาน ประพฤติปฏิบัติต่อกันเป็นที่น่าเคารพยำเกรง ทุกวันนี้มันเหมือนเปรต
 เหมือนผี เหมือนลิงเหมือนค่าง เข้ามาหากันวอกแวกๆ ดูไม่ได้ มีแต่กิเลสจุงจุมุกไปเลย
 มันเข้ากันไม่ได้นะ บ้านเมืองเราเป็นบ้านเมืองของชาวพุทธ ปู่ย่าตายายเป็นชาวพุทธ นำ
 ประเพณีของชาวพุทธที่ดีงามมามันไม่ยอมรับนะเดี๋ยวนี้ ลูกหลานมันแข่ง มันล้ายุคๆ ล้า
 สมัยเหยียบหัวปู่ย่าตายายบรรพบุรุษไปโดยลำดับลำดับ นี่กิเลสมันไม่อายนะ มันนำทุเรศ
 มากจริงๆ

การพูดอย่างนี้เราพูดในเวลาที่จะพูด เมื่อมาสัมผัสสควรจะพูดเราก็พูดให้ฟัง
 ทั่วๆ ที่รู้เห็นมาเป็นประจำอยู่แล้ว เพราะจิตนี้มันไม่ได้ติดได้ดั้น เห็นก็เหมือนไม่เห็น รู้
 เหมือนไม่รู้ เมื่อไม่ถึงกาลเวลาที่จะออกทำประโยชน์ก็ไม่ออก การพูดเหล่านี้เพื่อเป็น
 ประโยชน์ต่างหาก เราไม่ได้เพื่อความเสียหาย เพราะจิตใจมันต่ำ จุดขึ้นให้มันรู้เนื้อรู้ตัวเสีย
 บ้าง ความหมายว่าอย่างนั้นนะ จึงขอให้พากันยึดให้ดีนะหลักพุทธศาสนา อย่าลืมน้อมน้อม
 ตัวจะพากันจมไปหมดทั้งโลกนี้ละ ถ้าใครมีความรู้เนื้อรู้ตัว มีหิริโอตตปปะ ละอายต่อบาป
 ต่อกรรมอยู่แล้ว ผู้นั้นจะดีไปเรื่อย ๆ ถ้าผู้ใดมันด้านมันหนาไปแล้ว ผู้นั้นยิ่งนับวันจะจม ๆ

นี่เราจนจะตายแล้วค่อยเปิดออกมาเรื่อย ๆ คำพูดที่ไม่เคยพูดก็ได้พูดออกมา ๆ
 ผู้ดีมี ความหมายว่านั้น เป็นร้อยเป็นพันคน ผู้ดีได้คนหนึ่งก็ดีอยู่ ขุดคุ้ยลงไปหาแร่ธาตุที่มี
 ความจำเป็น เช่นเพชรเช่นพลอยอย่างนี้ มันจะจมอยู่ในดินที่หาค่าหาราคาไม่ได้ ในหินใน
 ผาอะไรหาราคาไม่ได้ เราไม่เอาอันนั้น เราเอาเพชรพลอยนี้อันเดียวก็พอ นี่ละขุดคุ้ย การ
 แนะนำสั่งสอนโลก โลกผู้ดีมีอยู่ ยังแทรกอยู่ในสิ่งที่ไร้สาระ มันแทรกอยู่ในนั้นยังมี
 พระพุทธเจ้าท่านก็ทรงสอนมาอย่างนั้น ทีนี้ธรรมก็ธรรมอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกันก็ต้อง
 สอนแบบนั้น จะไปโกยตะเอาหมดทั้งบุตรทั้งคู่อันทั้งเพชรทั้งพลอยได้ยังไง เอาแต่เพชรแต่
 พลอยมาเท่านั้นละ เอาละวันนี้เทศน์เท่านั้น

อาจารย์นิต วันนี้ประธานอนุญาตให้หนู ๒ นาที่นะคะ หนูเตรียมมาแล้วคะ หลายเรื่องเลยต้องเขียนมา แต่ต้องขออนุญาตก่อนคะ บางเรื่องที่หนูพูดหลวงพ่อก็ต้องปิดหูไม่ฟัง เพราะหนูจะพูดกับหมู่เพื่อนที่อยู่ที่นี่คะ

หลวงตา ไหนว่าไง จะย่นนาที่มากอีก เอ้าว่ามา

อาจารย์นิต เรื่องที่หนึ่ง ที่มีคนเคยมาอยู่ที่นี่ ๓ เดือน(ใคร) ใครก็ตามที่เกิดเรื่องนะคะ ๙๐ วัน แต่หนูอยู่ที่นี่หลายพันวัน หนูรู้อะไรมากหนูก็จะเล่าให้หมู่เพื่อนฟัง(เอ้าว่าไป) อันดับแรกที่เริ่มลงมือช่วยชาติ ดึงแผ่นดินคืนมาในเขตทางตะวันออก หลวงพ่อก็ใช้ธรรมะด้านมหากาน คือแจกทานเยอะๆ คะ ก็ดึงแผ่นดินทางเขตอีสานคืนไว้ได้นะคะ แล้วหนังสือพิมพ์กับทีวีอะไรเขาก็จะมาขอถ่ายหลวงพ่อนะคะ มาขอสัมภาษณ์ หลวงพ่อก็ดู ไล่ไปว่า ท่านไม่ได้ทำเพื่ออวดอย่างนี้ จะทำตามหลักธรรมเจียบๆ แต่พอมาทำงานช่วยชาติ คือจะชวนประชาชนร่วมบุญร่วมทานสารพัดร่วมนะคะ หลวงพ่อก็ต้องประกาศตัวเองเพื่อให้รู้ว่า ด้วยความบริสุทธิ์ของหลวงพ่อก็แล้วจะไม่โลภสมบัติของใครคะ อันนี้ใครคิดว่าหลวงพ่อก็อวดตัวต้องเป็นบาปนะคะคนนั้น (เออ)

ต่อไปอันที่สองนะคะ คุณสมบัติของหลวงพ่อนะคะ คนอื่นถ้าไม่ได้สัมผัสก็จะไม่รู้ หนูนี่เผชิญได้รู้ วันหนึ่งได้คุยกับเพื่อนไปในรถจะไปสวนแสงธรรม เพื่อนหนูเขาจะเอาที่ดินเขาไปจำนองธนาคารร้อยล้านคะ เพื่อจะสร้างคอนโดค้าขายเพื่อความร่ำรวย หนูก็บอกอย่าเลยคนอย่างเธอทำไม่ได้หรอก ถ้าทำอย่างเดียวคือเจ๊ง คือดูคุณสมบัติของเพื่อน เขาไม่เชื่อเขาจะทำคนเดียว ตอนนั้นหลวงพ่อยังรับบาตรอยู่นะคะ (เออ) พอไปจอดรถถึงปั๊บนั่นของที่จะถวายน หลวงพ่อก็มาเมตตายืนห่มผ้าตรงนั้น เตือนลูกศิษย์ใช้คำว่า ไม่รู้จักพออีกหรือ แต่การเปล่งออกมาแข็งแรงมาก เพื่อนหนูน้ำตาไหลอาบหน้าตอนนั้น แล้วหลังจากนั้นเขาไม่พูดเรื่องจำนองที่ดินอีกเลยคะ (เออ) แล้วถึงเขาจำนอง ๖ ปีต่อมา ไอเอ็มเอฟเกิดขึ้น ร้อยล้านจะเป็นร้อยสามสิบล้าน นี่เรื่องจริงคะ เพราะฉะนั้นคุณสมบัติของพระเดชพระคุณนะคะ เห็นไหมคะได้ยืนโดยที่เราพูดกันในรถแอร์ ท่านอยู่สวนแสงธรรม เราอยู่บนรถยังไม่ข้ามสะพานกรุงธน ท่านรู้เหตุการณ์ล่วงหน้า

เพราะฉะนั้นเรื่อง พ.ร.บ.อะไรนี่ก็ตาม ผู้คิดทำไม่ใช่ไม่ดีนะคะ ก็ดีตามแบบของเขาตามแบบความคิดอ่านของท่านทั้งหลายเหล่านั้น แต่ว่าการที่จะรู้รายละเอียดลึกซึ้งในปัญหาที่จะตามต่อมานั้นเขารู้ไม่ได้เหมือนอย่างพระเดชพระคุณรู้ เพราะฉะนั้นเมื่อพระเดชพระคุณเตือนออกมาก็เลยขัดใจกัน ทุกคนเคยรู้จักชื่อคุณหมอ อมรา มะลิลา ไหมคะ (รู้) คุณหมอ อมรา มะลิลา เคยเตือนดิฉันว่า อาจารย์นิต ถ้าหลวงตาเตือนอะไรให้หยุด

อาจารย์นัดหยุดนะ เพราะว่าเรารู้ไม่ทันท่านหรือก ออย่าโง่งท่านะ หนูก็จำเอาไว้ เพราะบางทีกิเลสมันดื้อ มันไม่ลงครูบาอาจารย์ อย่างบนศาลานี้หลวงพ่อดื้อ หนูคิดอยู่ในใจว่า ทำไมหลวงพ่อดื้อเรื่องให้อภัยแล้วก็ให้ท่าน ทั้งๆ ที่เราไม่ได้ทำผิด คนอื่นเขาทำ ท่านก็สอนให้ให้อภัย ให้ท่าน หนูคิดอยู่ในใจ หลวงพ่อเทศน์ขึ้นมาว่า มันเก่งจริงนะมันเถียงครูบาอาจารย์ หนูเลยตกใจ (หือ) ว่าทำไมหลวงพ่อรู้ความคิดหนูขณะที่หนูคิดอย่างนั้นอยู่ในใจ

พอกกลางคืนหนูไปเดินจงกรม หนูก็เอาเรื่องทั้งหมดมาพิจารณา ใช้แล้วทำตามพระเดชพระคุณคือตามหลักธรรม จะมีแต่ความเย็นทั้งสองฝ่าย คือคนหนึ่งร้อนปล่อยไป ให้เราเย็นเสีย นี่เรื่องไต่ย็นนะคะที่เรียกว่าหุทธิย์ รู้เหตุการณ์ล่วงหน้าคะ เพราะฉะนั้น ชาวพ.ร.บ.สงฆ์ทั้งหลายที่คิดที่ทำนั้น โปรดฟังท่าน เพราะท่านจะรู้ว่าอะไรที่ไม่ดีเกิดขึ้นนะคะ ที่นี้เรื่องนี้หนูขออนุญาตให้คุณที่ถ่ายกล้อง เอาเทปวันนี้ไปให้ลูกศิษย์อาวุโสที่เป็นตำรวจใหญ่อยู่กรุงเทพ ให้ท่านฟัง แล้วให้ท่านรวมลูกศิษย์อาวุโสทั้งหลายสี่ห้าคนไปหาผู้นำประเทศ แล้วเล่าคุณสมบัติของหลวงพ่อก่อนที่เคยประสบให้ท่านฟังว่า ที่ท่านควรจะช่วยหรือไม่ช่วยอย่างไรนะคะ เอาไปให้ท่านฟังด้วย เพราะบางทีท่านเป็นผู้ใหญ่ท่านก็ไม่ค่อยจะรวมตัวกัน ท่านต้องรวมกันแล้วไปหาผู้นำของประเทศ เพื่ออธิบายให้ฟังว่าอะไรเป็นอะไร เอาละคะหนูคิดว่าหนูพูดมาพอควรแล้ว ถ้ามีสิ่งใดผิดพลาดก็โปรดเมตตาให้อภัยหนูด้วยนะคะ (เออ)

แล้วเรื่องช่วยชาติหลวงพ่อก็คือธรรม ที่หลวงพ่อบอกว่าธรรมมาวุธในการดำเนินงาน เพราะฉะนั้นการดำเนินงานของหลวงพ่อนี้ ถูกต้องตามหลักธรรมที่พระพุทธเจ้าสอนทุกอย่างเจ้าคะ(สาธุ)

หลวงตา ว่าถูกต้องแล้ว จะให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th